

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

Intentio Actualis & Virtualis approbatur in casu nostro non verò Habitualis,
& interpretativa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

acquisitio aliquid intendendi. Ut si quis v.g. sæpè digittos volens moveat, etiam dormiens, etiam amens ad illos movendos, sine advertentia se applicabit.

4. Virtualis est eadem prædicta intentio præterita nondum retractata, sed addit unum, quod remaneat in homine, & influat in opus, quod de præsentis homo facit, v. g. heri intendi ire Romam: hodie nihil expresse de Roma cogitans, assumo media, id est, surgō è lecto, exeo domo, navim conscendo, &c. dicor in his mediis assumendis habere intentionem virtutalem adeundi Romam. Addit ergo Virtualis supra Habitualement unum aliquid, per quod moveor ad illa media peragenda, quæ ad finem heri propositum, & nunc non cogitatum, conducunt. Quid autem sit hoc aliquid, quod in me remanet post intentionem heri habitam, quodque me nunc movet ad illa media suscipienda, gravis est inter Doctores disputatio. Et alij quidem cum Suar. de Sacram. disp. 13. sect. 3. §. Quocirca docent, esse applicationem potentiarum externarum hominis, quæ ex vi intentionis præteritæ, remanent applicatæ ad ea media. Alij cum Vasque de Sacram. disp. 138. cap. 6. n. 78. putant, esse connexionem quandam, quæ remanet inter primam intentionem, & subinde inter actiones subsequentes. Alij cum Coninch. de Sacram. quest. 74. art. 8. dub. 2. dicunt, esse quandam entitatem necessario à prædicta prima intentione relinquantem in Imaginatione, & Appetitu sensitivo, seu etiam, saltem aliquando, ex Delugo disp. 8. de Sacram. sec. 5. num. 84. in intellectu, & voluntate, quæ entitas (quamvis modo vix perceptibilis) movet potentias ad illos consequentes actus. Quæ tamen omnia, & similia in Scholis agitata relinquere nostrum est.

5. Denique intentio Interpretativa, quam indirectam etiam appellamus, est ea, qua quis aliquid vult, tantum in causa; ut si quis, sciens, se solitum in ebrietate occidere homines, velit ebrietatem, Indirectè, & Interpretativè dicitur, velle, seu intendere homicidium. His positis, duobus dictis rem, quæ ad nos facit, expediám.

Intentio Actualis, & Virtualis approbatur in casu nostro, non verò Habitualement, & Interpretativa.

6. Dico primò, intentionem Actualement consecrandi, ut etiam Virtualement sufficientem esse in Sacerdote, ad hoc ut validè, & sine culpa sacrificium celebret. Ita iidem, alique passim. De Actuali non indigemus probatione. De virtuali ratio est, quia Deus non requirit aliam intentionem in administrandis, & conficiendis Sacramentis, nisi illam, qua homo rationabili, & humano modo operatur, qualis est intentio virtualis, cum qua communiter homines operantur: nam perpetuam actualement intentionem ad rem, quam intendunt, nec habent, nec moraliter habere mortales possunt cum pateat experientia, tunc minus nos, actu, attendere cum maximè attendere conamur. Adeo quod, cum tam facile sit humane menti aliò divertere, si actualement intentionem omnino requisisset Christus Dominus in Sacramentis conficiendis, ea continuè nullitati exposuisset.

7. Dico secundo, intentionem habitualement, vel interpretativè sufficientem non esse. Ita iidem. Ratio est, quia consecratio, ut etiam quælibet alia Sacramenti confectio est instituta à Christo ut exerceatur, sicuti modo dictum est more rationabili, & humano, non verò veluti à Psytaco, quod fuisset indecentissimum, cum ministerium, quod sit nomine Christi, peragendum esset more brutali: At actio per intentionem habitualement, vel interpretativam facta, non est in se, & formaliter libera, ut patet, quia ut, sic, potest fieri ab amente, vel ebrio, vel dormiente.

Praxis prædictæ Intentionis consecrandæ.

8. Ex his infero primo, quodd Sacerdos, quamvis propter devotionem, & reverentiam debeat procurare

Actualement intentionem, in ea tamen procurari-
xius esse non debet. *Ait bene Caietanus* (Sunt verba
in fine Comment. q. 64. S. Thom. de Sacram. art. 3.)
lem intentionem non esse intelligendam in actu
nec necessarium est, nec expeit ut Sacerdos, v. g.
secrat, hunc actum interius repetat, Ego intendo
sed melius est, ut de ipso ministerio à se conficiendo
quam vocat Caietanus Actualement intentionem in actu
cio, & est potius attentio quadam ad res sacras per
um qua est conjuncta voluntas perficiendi eadem
ria. Quamvis necesse non sit hanc semper actu ten
que nimiam diligentiam ad hoc exhiberi. Hæc Suarez
ideo advertit hanc, quæ est intentio Actualis, nec
necesse semper actu exerceri, quia succedere sufficit
potest virtualis.

9. Infero secundo duos casus, & quorum rebus
latere poterit conscientiam Sacerdotis. Sic, p
cerdos, qui post Ordinationem habeat semel
hanc intentionem. Ego, quorū in tota mea vita
Sacras Vestes accedam ad Altare, & Sacram
volo consecrare: si nunquam ejusmodi intentione
vocet; sed nec unquam renovet, validè consecrat
& licitè, in tota sua vita; Dico consecratum
& licitè, quia in assumendo advertens
supposito, illas sacras vestes, in accedendo ad
&c. adest virtualis intentio. Licitè, quia non est
dos obligatus nisi habere intentionem consecran
eramentum more humano, ut supra dictum est
quam satis superque hic jam habet.

10. Sit secundo, Sacerdos, qui ritè initiatus
dotio, nec unquam aliam intentionem consecran
beat, sed nec habeat contrariam non consecran
sic celebret per totam suam vitam, validè, &
consecrabit? Dico validè & licitè consecratum
in cæteris non desit. Ratio est, quia, ex una part
assumptione Sacerdotij adest sufficiens intentio co
trandi, hoc enim quis vult, dum vult fieri Sacer
illudque munus exercere: & ex alia sufficiens int
adest virtualiter in ipsa actione, qua Missam cele
intendit, & ad eam se disponit, vel se alius actio
& præcibus præcedentibus consecrationem.

11. Sed placet verba Henriquez, lib. 1. c. 10. n. 2.
in hanc rem, ne cui seculoso videatur nova dicta
hactenus tradita. *Intentio virtualis*, inquit, dicitur
quamvis non videatur fluxisse ex efficaci vi, & motu
ma intentionis, aut quia licet nunquam habuit intentionem
sibi explicitam; volo facere, quod Romana Ecclesia
dit, id est, quod Christus instituit, habuit tamen comp
ut si quis Ordines sacros suscipit, ut fiat Sacerdos, & m
ster Ecclesia, absque alia formali intentione (si n
habuit contrariam) consuevit celebrare, & ministrare
menta etiam cum distractione mentis, hic enim confici
charismaticam & alia Sacramenta. Hæc Henric. Et paul
ter Reginald. tom. 2. lib. 26. c. 3. n. 38.

12. Quando igitur aliqui docent intentionem
quis suscipit ordines hoc animo, ut fiat Sacerdos, p
sufficere ad conficienda Sacramenta; rectè docent, q
hæc tantum est intentio habitualement: at addit quod
cerdos vestes sacras induat, Missæ orationes dicat
piat, &c. jam non sistit in mera intentione habitua
sed addit Virtualement, atque adeo hanc sufficere m
docuit dictus Henriquez, alique relati à Bonacina
Sacram. disp. 19. §. 3. part. 2. §. 1. n. 15.

13. Adde quod in nostro casu vix moraliter fieri p
test, ut non adsit aliquando ipsa Actualis intentio
secrandi, quando enim Sacerdos exiens, v. g. domo
ruit Missam celebrare, & quando in ipsa Missa dicit
Fiat Sacrificium nostrum ut placeat tibi. Item Amen
Sacrificium. Item ut nobis Corpus, & Sanguis fiat dicit
simi Filij tui. Imò, & quando actu consecrat, præter
verba Consecrationis, actionelque sacras exhibens
quid aliud facit, nisi saltem in actu exercitio, ut m
loquebatur, ex Caietano, Suarez, Consecrationem p
rendere?